

খোতবা জুমা

হৈয়দেনা হজৰত আমিৰুল মোমিনিন খলিফাতুল মহীহ আল-খামিছ (আইঃ)য়ে ২০২১ চনৰ ৫
মার্চত মছজিদ মোবাৰক ইছলামাবাদ (বৃটেইন)ত প্ৰদান কৰা জুমাৰ খোতবাৰ সাৰাংশ

আঁ-হজৰত (ছাঃ)ৰ উচ্চ মৰ্যাদা বদৰি চাহাৰী হজৰত উচমান (ৰাঃ)ৰ প্ৰশংসনীয় পৱিত্ৰ গুণাবলী
সম্পর্কে ঈমান উদ্বীপক চমু বিৱৰণী

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللَّهِ
مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ .بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ .أَكْمَدَ اللَّهُ رِبُّ الْعَلَمِينَ .رَحْمَنُ الرَّحِيمِ .مُلِيكُ يَوْمِ
الْدِينِ .إِلَيْكَ نَعْبُدُ وَإِلَيْكَ نَسْتَعِينُ .إِهْبِئَالصَّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ .صَرَاطُ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ .غَيْرِ
الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الصَّالِّيْنَ .

তাছাহুদ তাউয আৰু চুৰা ফাতিহা পাঠৰ পিছত হজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ)য়ে কয় যে হজৰত উচমান (ৰাঃ)ৰ বিৰুদ্ধে
যি প্ৰতিবাদ আৰু বিবাদে মূৰ দাঙি উঠিছিল সেই সম্পর্কে হজৰত মুচলেহ মাওউদ (ৰাঃ)য়ে কৈছে যে মহম্মদ বিন
আবু বক্র, মহম্মদ বিন হুজায়ফা আৰু আম্মাৰ বিন ইয়াছিৰ এই তিনিও জন লোকে বিদ্রোহী সকলৰ কথাত সমৰ্থন
জনাইছিল আৰু তেওঁলোকৰ লগত যোগ দিছিল। এওঁলোক তিনিজনৰ বাহিৰে মদিনাৰ আন কোনো লোকে
বিসম্বাদী সকলক সহায় কৰা নাছিল বৰং প্ৰত্যেক জনেই সিহঁতক সমালোচনা কৰিছিল। কিন্তু সেই বিদ্রোহী সকলে
কাৰো সমালোচনা অক্ষেপ কৰা নাছিল। প্ৰায় বিশ দিন পৰ্যন্ত বিৰোধী লোক সকলে কেৱল মুখে মুখে চেষ্টা
কৰিছিল যে কেনেবাকৈ হজৰত উচমান খিলাফতৰ পৰা যেন আঁতৰি যায়। কিন্তু হজৰত উচমান (ৰাঃ)য়ে বিষয়টো
অঙ্গীকাৰ কৰিছিল আৰু কৈছিল যে যি পিৰহান (কামিজ) খোদা তা'লা মোক পিঞ্চাইছে, মই সেয়া খুলি পেলাব
নোৱাৰো আৰু মই উন্মতে মহম্মদীয়াক আশ্রয়হীন অৱস্থাত এৰি দিব নোৱাৰো যে যিটো যাৰ মন যায় কৰে, আৰু
বেলেগৰ ওপৰত অত্যাচাৰ কৰে। সেই বিসম্বাদী লোক সকলও বুজনি দিছিল যে সিহঁতে যেন বিবাদ পৰিহাৰ
কৰে। তেখেত (ৰাঃ)য়ে কৈছিল যে আজি এওঁলোকে আন্দোলন কৰি আছে আৰু মোৰ জীৱনৰ ওপৰত বেজাৰ
পাইছে। কিন্তু যেতিয়া মই নেথাকিম তেতিয়া এওঁলোকৰ মনত পৰিব যে হায়! উচমানৰ জীৱনৰ এটা দিন যদি এটা
এটা বছৰলৈ সলনি হৈ গ'লহেঁতেন আৰু তেওঁ যদি আমাৰ পৰা বিদায় নলগেহেঁতেন। কাৰণ মই যোৱাৰ পিছত
মৰ্মাণ্ডিক খুনখুনী হানাহানি হ'ব (তেজৰ নৈ বৈ যাৰ) আৰু সকলোৱে অধিকাৰ খৰ্ব হ'ব, ব্যৱস্থাপনাও ক'ব পৰা
কলৈ হৈ যাৰ। সেই অনুসাৰেই বনু উমিয়াৰ যুগত খিলাফত এক শাসন (হকুমত) লৈ পৰিৱৰ্তিত হৈছিল আৰু সেই
বিদ্রোহী সকলে এনেকুৰা শাস্তি পাইছিল যে দুষ্টালিয়ে সিহঁতক পাহাৰি গৈছিল।
যিয়েই নহওঁক বিশ দিন পাৰ হৈ যোৱাৰ পিছত সেই বিদ্রোহী সকলৰ মনত পৰিছিল যে অতি সোনকালে কিবা এটা
সিদ্ধান্ত লোৱা উচিত যাতে এনেকুৰা নহয় যে ৰাজ্য সমূহৰ পৰা ফৌজ আহি যায় আৰু আমাৰ কৰ্ম অনুযায়ী

শাস্তি ভুগিব লাগে। এই সিদ্ধান্ত অনুযায়ী সেই বিসম্বাদী সকলে হজরত উচ্চমান (বাৎ)ক নিজের ঘরতে অবরোধ করি বাখিলে আর ঘরে পৰা ওলোৱা বন্ধ কৰি দিলে। আনহাতে খাদ্য,পানী ইত্যাদি ভিতৰলৈ নিয়াটো বন্ধ কৰিলে। এনে অৱস্থাৰ সৃষ্টি কৰি বিদ্রোহী সকলে পৰিকল্পনা বচিল যে নিশ্চয় হজরত উচ্চমান (বাৎ)য়ে বাধ্য হৈ আমাৰ দাবী মানি ল'ব। কিন্তু হজরত উচ্চমান (বাৎ) যে কৈছিল যে যি কামিজ (পিৰহান) আল্লাজ তা'লা মোক পিঙ্কাইছে সেয়া মই কোনো পথেই খুলিব নোৱাৰো। সেই সময়ত মদিনাৰ ব্যৱস্থাপনাৰ ভাগডোৰ বিসম্বাদী সকলৰ হাততেই আছিল আৰু তেওঁলোকে মিলি মিচৰৰ সৈন্যদলৰ চৰ্দাৰ গাফকিক নিজেৰ চৰ্দাৰ হিচাপে মানি লৈছিল। ইয়াৰ দ্বাৰা এই কথাখিনি প্ৰমাণিত হৈছিল যে এই বিবাদৰ মূলতে মিচৰি সকলেই আছিল য'ত আব্দুল্লাহ বিন ছাবা কাম কৰি আছিল। হজরত উচ্চমান (বাৎ) ব ঘৰ অবৰোধ কৰি লোৱাৰ পিছত তেওঁলোকে বেলেগ লোকৰ ওপৰতও জুলুম কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল। তেতিয়া মদিনা দারুল আমানৰ সলনি দারুল হাৰব হৈ পৰিছিল। মদিনাৰ মান সমান আৰু নিৰাপত্তাৰ বিপদজনক হৈ পৰিছিল। আৰু কোনেও অন্ত-শন্ত নোলোৱাকৈ ঘৰৰ বাহিৰলৈ ওলোৱা নাছিল। এনেদৰে যিজনেই তেওঁলোকৰ মোকাবিলা কৰিছিল তাকেই তেওঁলোকে হত্যা কৰি পেলাইছিল। যেতিয়া বিদ্রোহী সকলে হজরত উচ্চমান (বাৎ)য়ে নিজেৰ প্ৰতিবেশী ল'বা এজনক হজরত আলি (বাৎ)আৰু হজরত তালহা (বাৎ)আৰু হজরত জাবিৰ (বাৎ)আৰু উস্মাহাতুল মোমিনিন সকলৰ ওচৰলৈ পঠাই খৰ দিছিল যে বিক্ষোপকাৰী সকলে আমাৰ পানীও বন্ধ কৰি বাখিছে, আপোনালোকে পাৰে যদি তেন্তে চেষ্টা কৰক আৰু আমালোকলৈ পানী পঠাই দিয়ক। পুৰুষ সকলৰ ফালৰ পৰা প্ৰথমে হজরত আলি (বাৎ)য়ে আহি অৱৰোধকাৰী সকলক বুজাইছিল যে তোমালোকে এয়া কেনে আচৰণ কৰি আছা ? তোমালোকৰ কাৰ্য দেখোন মোমিনৰ কাম হোৱা নাই আৰু কাফিৰৰ কামও হোৱা নাই। হজরত উচ্চমানৰ ঘৰলৈ খাদ্য,পানী লৈ যোৱাত বাধা নিদিবা। ৰোম আৰু ফার্টি সকলেও কয়েদী (বন্দী) সকলক আহাৰ খুৱায়, আৰু পানী পান কৰিবলৈ দিয়ে আৰু ইছলামী অনুশাসন অনুযায়ী তোমালোকৰ এই কাৰ্য কোনো পথেই বৈধ নহয়। হজরত উচ্চমান (বাৎ)য়ে তোমালোকৰ এনেকুৱা কি অন্যায় কৰিছে যে তোমালোকে তেখেতক বন্দী কৰিবলৈ আৰু হত্যা কৰাটো বৈধ বুলি ভাৱি আছা ? হজরত আলি (বাৎ)ৰ এই বুজনিয়ে তেওঁলোকৰ ওপৰত কোনো ধৰণৰ প্ৰভাৱ পেলাব পৰা নাছিল। তেওঁলোকে স্পষ্টকৈ কৈছিল যে যি হয় হৈ যাওঁক, আমি সেই ব্যক্তিজনলৈ দানা পানী লৈ যাবলৈ নিদিওঁ। এয়া আছিল সেই উত্তৰ যি তেওঁলোকে সেই ব্যক্তিক শুনাইছিল, যিজনক তেওঁলোকে বছুলে কৰিম (ছাঃ)ৰ অচিয়ত প্ৰাপ্ত আৰু প্ৰকৃত উত্তৰাধিকাৰী হিচাপে নিৰ্ধাৰণ কৰিছিল।

হজরত উচ্চমান (বাৎ)য়ে উপলব্ধি কৰিব পাৰিছিল যে এওঁলোকে (বিদ্রোহী সকলে) ভালে ভালে মানি নলয়। তেতিয়া তেখেত (বাৎ)য়ে সকলো বাজ্যৰ নেতৃবৰ্গলৈ এখন এখনকৈ পত্ৰ প্ৰেৰণ কৰিছিল, যাৰ বৰ্ণনাৰ মূল ভাৱ আছিল এয়া যে হজরত আবু বক্র (বাৎ)আৰু হজরত উমৰ (বাৎ)ৰ পিছত কোনো ধৰণৰ ইচ্ছা অথবা আবেদন নোহোৱাকৈ মোক সেই লোক সকলৰ লগত চামিল কৰি লোৱা হৈছিল, যি সকলক খিলাফত সম্পর্কে সিদ্ধান্ত লোৱাৰ দায়িত্ব দিয়া হৈছিল। ইয়াৰ পিছত মোৰ ইচ্ছা আৰু কোনো ধৰণৰ আবেদন নোহোৱাকৈয়ে মোক খিলাফতৰ বাবে নিবাচিত কৰা হয় আৰু মই পোনে পোনে সেই কামবোৰেই সম্পাদন কৰি গৈ আছো, যিবিলাক কাম মোৰ আগাৰ খলিফা সকলে কৰি গৈছে। মই মোৰ ফালৰ পৰা কোনো ধৰণৰ বিদ্যাআতৰ জন্ম দিয়া নাই। কিন্তু কিছুমান লোকৰ অন্তৰত গোনাহৰ বীজ বপন কৰা হৈছে আৰু দুষ্টালিয়ে ঠাই পাইছে। তেওঁলোকে মোৰ বিৰুদ্ধে যড়্যন্তমূলক আন্দোলনৰ সুত্ৰপাত ঘটাইছে। লোকৰ আগত দেখুৱাইছে এটা আৰু হৃদয়ত লুকাই বাখিছে। বেলেগ

পরিকল্পনা আৰু মোৰ ওপৰত দোষ জাপি দিবলৈ আৰম্ভ কৰিছে, যিবোৰ মোৰ আগৰ খলিফা সকলৰ ওপৰতও লগোৱা হৈছিল। কিন্তু মই সেইবোৰ জানিও মনে মনে আছো। আৰু এওঁলোকে মোৰ কৃপা সুলভ আচৰণৰ সুযোগ লৈ দুষ্টামি কৰাত বেছিকে আগবঢ়াটি গৈছে আৰু অৱশ্যেত কাফিৰ সকলৰ দৰে মদিনা আক্ৰমণ কৰিছে। গতিকে আপোনালোকে যদি কিবা কৰিব পাৰে তেন্তে সহায় আগবঢ়োৱাৰ ব্যৱস্থা কৰক। এনেদৰে হাজি সকলৰ নামতও এখন পত্ৰ লিখিছিল। যাৰ বৰ্ণনাৰ মূলভাৱ আছিল এনেদৰে যে মই আপোনালোকক খোদা তা'লাৰ কথা মূলভাৱ আছিল এনেদৰে যে মই আপোনালোকক খোদা তা'লাৰ কথা মনত পেলাই দিওঁ আৰু তাৰ পুৰস্কাৰৰ কথা মনত পেলাই দিছো। মনত পেলাই দিওঁ আৰু তাৰ পুৰস্কাৰৰ কথা মনত পেলাই দিছো। বৰ্তমানে কিছুমান লোকে কাজিয়াত উচ্চটনি দিবলৈ আৰম্ভ কৰিছে আৰু ইছলামত এটা বিভাজন সৃষ্টি কৰাৰ প্ৰচেষ্টা চলাই আছে। কিন্তু তেওঁলোকে এয়া চিষ্টা কৰা নাই যে খোদা তা'লাইহে খলিফা পাতে আৰু মোৰ ওপৰত দোষ জাপি দিয়া লোকৰ কথাহে শুনিবলৈ লৈছে। তেওঁলোকে কোৰ-আন কৰিমৰ এই আদেশলৈ কানসাৰ কৰা নাই, য'ত আছে

يَٰٰيِّهَا الَّذِينَ أَمْنُوا إِنْ جَاءَ كُمْ فَاسِقٌ بِنَبَٰٰ فَتَبَيَّنُوا

অর্থাৎ হে মোমিন সকল ! যদি তোমালোকলৈ কোনো প্ৰবৰ্ধকে (ফাছিক) গুৰুত্বপূৰ্ণ খবৰ এটা লৈ আনে, তেন্তে সেয়া অনুসন্ধান কৰি চাবা আনহাতে মোৰ আৰু মোৰ বয়াতৰও সন্মান কৰা নাই যিহেতু আল্লাহ তা'লা বছুলে কৰিম (ছাঃ)ৰ সম্পর্কে কৈছে যে,

إِنَّ الَّذِينَ يُبَأِ يَعْوَنَكَ إِنَّمَا يُبَأِ يَعْوَنَ اللَّهَ

অর্থাৎ সেই লোকসকল ! যিসকলে তোমাৰ বয়াত কৰে; সেই সকলে কেৱল আল্লাহৰ বয়াত কৰে। মই বছুলে কৰিম (ছাঃ)ৰ নায়েব (সহকাৰী) হওঁ; কোনো উম্মতেই (সম্প্রদায়েই) নেতা নোহোৱাকৈ উন্নতি সাধন কৰিব নোৱাৰে আৰু যদি কোনো ইমাম নেথাকে তেন্তে জমাতৰ সকলো কাম বিনষ্ট হৈ যাব। এওঁলোকে উম্মতে ইছলামীয়াক ধৰংস কৰিব বিচাৰিছে। ইয়াৰ বাহিৰে তেওঁলোকৰ বেলেগ কোনো উদ্দেশ্য নাই তেওঁলোকৰ দাবী মানি লৈছিলো আৰু নেতৃবৰ্গক সাল-সলনি কৰাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিলোঁ; তথাপি তেওঁলোকে চয়তনী কৰিবলৈ এৰি দিয়া নাই। তেওঁলোকে এতিয়া তিনিটা বিষয়ৰ মাজত এটা বিষয়ে দাবী উথাপন কৰি আছে। প্ৰথম হ'ল এয়া যে যিসকল লোকক মোৰ খিলাফৎ কালত শাস্তি বিহা হৈছে; সেই সকলোৰে প্ৰতিশোধ মোৰ ওপৰত লোৱা হ'ব। যদি মই তাত সন্মত নহও তেন্তে খিলাফৎ এৰি দিব লাগিব আৰু এওঁলোকে মোৰ সলনি বেলেগ এজনক খিলাফতত অধিষ্ঠিত কৰাৰ। এয়াও যদি মই মানি নলও তেন্তে তেওঁলোকে ধৰকি দি আছে যে তেওঁলোকে নিজৰ লগত একমত থকা লোক সকলক আহ্বান জনাব যে তেওঁলোকে সকলোৱে যেন মোৰ আনুগত্যৰ পৰা বাহিৰ ওলাই যায়।

প্ৰথম কথাৰ উত্তৰ হ'ল এয়া যে মোৰ আগৰ খলিফা সকলেও কেতিয়াবা সিদ্ধান্ত লোৱাত ভুল কৰিছিল কিন্তু তেওঁলোকক তাৰ বাবে শাস্তি দিয়া গোৱা নাছিল। এই কথাটোৰ অৰ্থ কেৱল এয়াই ওলায় যে তোমালোকে মোক মাৰিব বিচাৰিছা। আকো কৈছিল যে খিলাফতৰ আসনৰ পৰা অপসাৰিত হোৱাৰ উত্তৰ মোৰ ফালৰ পৰা হ'ল এয়া যে যদি এওঁলোকে মোক খুৰেৰে কাটি টুকুৰা-টুকুৰ কৰি পেলায়; তাৰ বাবে মই সাজু আছো কিন্তু মই খিলাফত এৰি দিব নোৱাৰো। বাকী থাকিল তিনি নম্বৰ কথা যে তেওঁলোকে নিজৰ লোক সকলক আহ্বান জনাব যে কোনেও যেন মোৰ কথা মানি নলয়। এনে ক্ষেত্ৰত মই খোদা তা'লাৰ ফালৰ পৰা দায়ী নহয়। যিজনে নিজৰ প্ৰতিশ্ৰুতি ভঙ্গ কৰিব বিচাৰে মই তাৰ সেই কাৰ্যত সন্তুষ্ট নহয় আৰু খোদা তা'লাৰ সন্তুষ্ট নহয়। হজৰত মুচলেহ মাওড় (বাঃ)য়ে কৈছে যে তেতিয়া হজৰ দিন ওচৰ চাপি আহিছিল আৰু চাৰিও ফালৰ পৰা মানুহ আহি মঞ্চাত

গোট খাবলৈ লৈছিল। হজৰত উচমান (ৰাঃ)য়ে এই ধাৰণাৰে যে বিদ্রোহী সকলে যাতে তাত কোনো ধৰণৰ কাজিয়াৰ সৃষ্টি নকৰে সেয়ে হজৰত আব্দুল্লাহ বিন আববাচুক হজৰ আমিৰ বনাই তালৈ পঠিয়াই দিছিল। হজৰত উচমান (ৰাঃ)য়ে ওপৰত উল্লেখিত পত্ৰ হজৰত আব্দুল্লাহৰ হাতত পঠিয়াই দিছিল। যেতিয়া এই পত্ৰ সম্পর্কে আন্দোলনকাৰী সকলে গম পাইছিল তেতিয়া তেওঁলোকে আৰু বেছি অত্যাচাৰ আৰম্ভ কৰিছিল আৰু এই সুযোগ বিচাৰি ফুৰিছিল যে কেনেবাকৈ যেন কাজিয়া কৰাৰ চেলু বিচাৰি পায় আৰু হজৰত উচমান (ৰাঃ)ক শ্বাদ কৰি দিব পাৰে। কিন্তু সিহঁতৰ সকলো চেষ্টা ব্যৰ্থ হৈ পৰিছিল। হজৰত উচমান (ৰাঃ)য়ে তেওঁলোকক দুষ্টীমি কৰাৰ কোনো সুযোগ দিয়া নাছিল। অৱশ্যেত বিদ্রোহী সকলে উপায়হীন হৈ এনে বুদ্ধি পাঞ্চিল যে বাতিৰ বেলিকা হজৰত উচমান (ৰাঃ)ৰ ঘৰৰ ওপৰত শিল গুটি দলিয়াৰ যাতে অধৈৰ্য হৈ তেখেতেও ওলটাই শিলগুটি দলিয়ায়; তেতিয়া শক্র সকলে ক'ব পাৰিব যে চোৱা, হজৰত উচমানে আমাক আক্ৰমণ কৰিছে। কিন্তু হজৰত উচমান (ৰাঃ)য়ে নিজৰ সকলো পৰিয়াল বৰ্গক ইয়াৰ পৰিপোক্ষতে সমানে উত্তৰ দিবলৈ বাধা দিছিল। যদিও চাহাবা সকলক তেতিয়া হজৰত উচমান (ৰাঃ)ৰ কাষত গোট খাবলৈ দিয়া হোৱা নাছিল তথাপি তেওঁলোকে নিজৰ দায়িত্ব পালনত গাফিলতি কৰা নাছিল। যিসকল বয়সন্ত লোক আছিল তেওঁলোকে নিজৰ দক্ষতাখনি লোকক বুজনি দিয়াত খৰচ কৰিছিল আৰু যিসকলে তেনেকুৱা কোনো ধৰণৰ প্ৰভাৱশালী নাছিল, নাইবা যুৱক আছিল; তেওঁলোকে হজৰত উচমান (ৰাঃ)ক বক্ষণা-বেক্ষণ দিয়াৰ বাবে চেষ্টা কৰিছিল। হজৰত উচমান (ৰাঃ)য়ে বিচাৰা নাছিল যে তেখেতৰ প্রাণ বক্ষার্থে অনৰ্থক চাহাবা সকলৰ প্ৰাণ যায়, আৰু সকলোকে এয়া উপদেশ কৰিছিল যে বিদ্রোহী সকলৰ লগত কাজিয়া নকৰিবা। এনেকি তেখেতে বিচাৰিছিল যে যিমানদুৰ সন্তুৰ হয় ভৱিষ্যতলৈ বিবাদ দূৰীকৰনার্থে সেই জমাত নিৰাপদ থাকক; যি জমাতে হজৰত বৰচুলে কৰিম (ছাঃ)ৰ সঙ্গ লাভ কৰিছিল। ইয়াৰ পিছত সেই সময়ও আহি গৈছিল যে বিদ্রোহী সকলে হজৰত উচমান (ৰাঃ)ৰ ওপৰত আক্ৰমণ চলাব কাৰণ হজৰত উচমান (ৰাঃ)য়ে দিয়া হৃদয় কঁপি উঠা খৰৰ যি তেখেতে হজু প্ৰাঙ্গনত জমা হোৱা মুছলমান সকলক পঠিয়াইছিল; হাজি সকলৰ সভাত সেয়া পঢ়ি শুনাই দিয়া হৈছিল আৰু মঙ্কা অঞ্চলৰ এমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ এই শব্দবোৰে তোলপাৰ লগাইছিল। তেতিয়া হজুলৈ গৈ জমা হোৱা মুছলমান সকলে সিদ্ধান্ত লৈছিল যে তেওঁলোকে হজুৰ পিছত জিহাদৰ নেকিৰ পৰা বঞ্চিত নেথাকিব আৰু মিচৰীয়া বিদ্রোহী সকল আৰু তেওঁলোকৰ লগধীয়া সকলক মোহাৰি পেলাই উচিত শিক্ষা দিহে এৰিব। এনেতে বিদ্রোহী সকলৰ গুপ্তচৰ সকলে মুছলমান সকলৰ এই সিদ্ধান্ত সম্পর্কে তেওঁলোকক অৱগত কৰে আৰু যাৰ ফলত তেওঁলোকৰ কেম্পত আতংকই বিৰাজ কৰিছিল। ইমানেই যে তেওঁলোকৰ মাজত আলোচনা হ'বলৈ লৈছিল যে এতিয়া আৰু হজৰত উচমান (ৰাঃ)ক হত্যা কৰাৰ বাহিবে আন কোনো উপায় নাই আৰু যদি তাক নকৰো তেন্তে আমাৰ যে মুছলমান সকলৰ হাতত প্রাণ যাৰ তাত কোনো সন্দেহ নাই। তেতিয়া সেই বিদ্রোহী সকলে হজৰত উচমান (ৰাঃ)ক হত্যা কৰাৰ উদ্দেশ্যে ঘৰত আক্ৰমণ চলাই জোৰপূৰ্বক ভিতৰলৈ সোমোৱাৰ চেষ্টা কৰে। চাহাবা সকলে ডাঢ়ি বাধা দিয়াত পৰম্পৰে তুমুল যুদ্ধ সংগঠিত হয়। হজৰত উচমান (ৰাঃ)য়ে যেতিয়া এই কাজিয়া সম্পর্কে গম পাইছিল তেতিয়া তেখেতে চাহাবা সকলক যুদ্ধ কৰিবলৈ মানা কৰিছিল। কিন্তু চাহাবা সকলে হজৰত উচমান (ৰাঃ)ক অকলে এৰি দিয়াটো ঈমানদাৰী বিৰুদ্ধ আৰু আনুগত্যৰ আদেশ আমান্য কৰা বুলি ধাৰণা কৰিছিল। অৱশ্যেত হজৰত উচমান (ৰাঃ)য়ে বাহিৰলৈ ওলাই আহি চাহাবা সকলক নিজৰ ঘৰৰ ভিতৰলৈ লৈ গৈছিল। তেখেত (ৰাঃ)য়ে সকলো চাহাবা আৰু তেওঁলোকৰ সহায়কাৰী সকলক আখেৰাতৰ সম্বল গোটাবলৈ নিৰ্দেশ দিছিল আৰু কৈছিল যে সেই চাহাবা সকলক মাতি আনা যি সকলক মোৰ ওচৰলৈ আহিব দিয়া হোৱা নাই। যেতিয়া সকলো লোক এঠাইত জমা হৈ গৈছিল তেতিয়া হজৰত উচমান (ৰাঃ)য়ে ঘৰৰ দেৱালত উঠি কৈছিল, তোমালোকে মোৰ ওচৰ চাপি আহা, যেতিয়া সকলোৱে ওচৰ চাপি আহিছিল; তেখেত (ৰাঃ)য়ে কৈছিল হে লোক সকল ! তোমালোকে বহি লোৱা। এই নিৰ্দেশ অনুযায়ী চাহাবা সকলে আৰু মজলিচৰ ভয়ানক অৱস্থা চাই বিদ্রোহী সকলেও বহি লৈছিল। যেতিয়া সকলো লোকেই বহি পৰিছিল তেতিয়া হজৰত উচমান (ৰাঃ)য়ে কৈছিল যে হে মদিনাৰ বাসিন্দা সকল ! মই তোমালোকক

খোদা তা'লাব হাতত সম্পর্ক কৰিলোঁ আৰু মই দোৱা কৰো যে খোদা তা'লাই যেন মোৰ পিছত তোমালোকৰ নিমিত্তে খিলাফতৰ কোনো উত্তম ব্যৱস্থা কৰি দিয়ে। আজিৰ পৰা মই সেই সময়লৈকে বাহিৰলৈ নোলাও যেতিয়ালৈকে খোদা তা'লা মোৰ সম্পর্কে কোনো সিদ্ধান্ত জাৰি নকৰে আৰু মই কাকো এনেকুৱা অধিকাৰ দি নাযাও যে যাৰ জৰিয়তে তেওঁ দ্বীন আৰু দুনিয়াৰ ক্ষেত্ৰত তোমালোকৰ ওপৰত ৰাজত্ব (শাসন) কৰিব। এই বিষয়টো খোদা তা'লাব হাতত অপৰ্ণ কৰিলোঁ। সি যাকে বিচাৰে নিজৰ কাম চলাবলৈ নিৰ্বাচিত কৰিব। ইয়াৰ পিছত চাহাবা আৰু মদিনাৰ বাসিন্দা সকলক কছম দিছিল যে তেওঁলোকে এখেতে (ৰাঃ)ৰ প্ৰাণ বক্ষার্থে নিজৰ প্ৰাণ মহা বিপদৰ গৰ্ভত ঢালি দিব নালাগে আৰু নিজৰ নিজৰ ঘৰলৈ যাব লাগে। কিন্তু এনেকুৱা আদেশ দিয়া সন্তোষ হজৰত আলি (ৰাঃ) হজৰত তালহা (ৰাঃ), আৰু হজৰত জুবেব (ৰাঃ)ৰ পুত্ৰ সকলে নিজ পিতৃৰ আদেশ অনুসৰি হজৰত উচমান (ৰাঃ)ৰ ঘৰৰ কাষতেই বাহৰ পাতি আছিল আৰু নিজৰ নিজৰ তৰোৱাল খাপত আৱদু কৰা নাছিল।

হজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ)যে পাকিস্তান আৰু আলজেৰিয়াৰ আহমদী সকলৰ বাবে দোৱাৰ তেহেৰিক কৰে আৰু খোতবা জুমাৰ শেষত হজুৰ (আইঃ) যে মাননীয় মৌলবী মহম্মদ নজিৰ খান চাহাব (নায়েব নাজিৰ দাওৱাত ইলান্নাহ জুনুবি হিন্দ কদিয়ান) মাননীয় নজিৰ আহমদ খাদিম চাহাব, মাননীয় আলহাজ ডাস্টৰ নানা মোস্তফা আই টি বাটঙ্গ চাহাব অফ ঘানা আৰু মাননীয় গোলাম নবী চাহাব ইবনে ফজল দ্বীন চাহাব (ৰাবোৱা) আদিৰ পৰিত্ব জীৱন চৰিত্ৰ চমু বৰ্ণনা কৰে নমাজে জুমাৰ পিছত মৰহমিন সকলৰ নমাজে জানাজা গায়েব পঢ়ায়।

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ لَهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَوْمٌ بِهِ وَنَتَوْكِلُ عَلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنفُسِنَا
 وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِي اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُضْلِلُهُ فَلَا هَادِي لَهُ وَنَشَهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَنَشَهُدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، عِبَادَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى
 وَيَنْهَا عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ أَذْكُرُوا اللَّهَ يَذْكُرُ كُمْ وَادْعُوكُمْ يَسْتَجِبُ
 لَكُمْ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ

ASSAMESE KHULASA KHUTBA JUMA HUZOOR abা 5 MARCH 2021

BOOK POST (PRINTED MATTER)

TO,

.....

From: Ahmadiyya Circle Office, Abhayapuri M.G. Road W/n-IV, Bongaigaon Assam 783384. # 9707110844